
Yajnikyupanishad

याज्ञिक्युपनिषत्

Document Information

Text title : krishna-yajurvede taittiriya-aranyake yaajnikyupanishhad

File name : yajniki.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Wim en Esther (wkl-evdk at knoware.nl) in addition by Sunder Wim has added commentary/vivaraNaM in a separate file.

Description-comments : krishna-yajurvede taittiriya-aranyake

Latest update : April 5, 2004

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

Yajnikyupanishad

याज्ञिक्युपनिषत्

अममस्य पारे भुवनस्य मध्ये
नाकस्य पृष्ठे मडतो मडीयान् ।
शुक्लेषा ज्योतीं ऋषि समनुप्रविष्टः
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ॥ 1.1
यस्मिन्निदं सं य वि यैति सर्वं
यस्मिन् देवा अधिविश्चे निषेदुः ।
तदेव भूतं तद्गु भव्यमा षडं
तदक्षरे परमे व्योमन् ॥ 1.2
येनावृतं भं य द्रिवं मडी य
येनादित्यस्तपति तेजसा भ्राजसा य ।
यमन्तः समुद्रे कवयो वयन्ति
यदक्षरे परमे प्रजाः ॥ 1.3
यतः प्रसूता जगतः प्रसूती
तोयेन जुवान् व्ययसर्ज भूम्याम् ।
यदोषधीभिः पुरुषान् पशूँश्च
विवेश भूतानि यरायराणि ॥ 1.4
अतः परं नान्यदणीयसं छि
परात्परं यन्मडतो मडान्तम् ।
यदेकमव्यक्तमनन्तउपं
विश्वं पुराणं तमसः परस्तात् ॥ 1.5
तदेवर्तं तद्गु सत्यमाहुस्तदेव
ब्रह्म परमं कवीनाम् ।
षष्टापूर्तं बहुधा जातं जायमानं
विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः ॥ 1.6
तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद्गु यन्द्रमाः ।

तदेव शुक्लममृतं तद्ब्रह्म तदापः स प्रजापतिः ॥ 1.7

सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि ।

कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाडोरात्राश्च सर्वशः ॥

अर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पन्ताम् ।

स आपः प्रदुधे उभे एभे अन्तरिक्षं यापि सुवः ॥ 1.8, 1.9

नैनमूर्ध्वं न तिर्यग्यं न मध्ये परिजगत् ।

न तस्येशे कश्चन तस्य नाम भुवःशः

न संदृशे तिष्ठति रुपमस्य

न यक्षुषा पश्यति कश्चनैनम् ।

दृष्टा मनीशा मनसाभिःकुम्भो

य अेनं विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ 1.10, 1.11 /1

अदृश्यः संभूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ ॥ 1.11 /2

अेष हि देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः

पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः ।

स विजायमानः स जनिष्यमाणः

प्रत्यङ्मुपास्तिष्ठति विश्वतोमुभः ॥

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुभो

विश्वतो उस्त उत विश्वतस्यात् ।

सं बाहुभ्यां नमति सं पतत्रैर्धावापृथिवी

जनयन् देव अेकः ॥ 1.12, 1.13

वेनस्तत्पश्यन् विश्वा भुवनानि

विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीडम् ।

यस्मिन्निदं सं य वि चैकं स

ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु ॥

प्र तद्भोये अमृतं नु विद्वान्

गन्धर्वो नाम निहितं गुडासु ।

त्रीणि पदा निहिता गुडासु

यस्तद्वेद सवितुः पिता सत् ॥ 1.14, 1.15

स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा ।

यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैर्यन्त ॥

પરિ ધાવાપૃથિવી ચન્તિ સઘઃ પરિ લોકાન્
 પરિ દિશઃ પરિ સુવઃ ।
 ઋતસ્ય તન્તું વિતતં વિચ્યુત્ય
 તદપશ્યત્ તદભવત્પ્રજાસુ ॥ 1.16, 1.17
 પરીત્ય લોકાન્ પરીત્ય ભૂતાનિ
 પરીત્ય સર્વાઃ પ્રદિશો દિશશ્ચ ।
 પ્રજાપતિઃ પ્રથમજા ઋતસ્યાત્મનાત્માનમભિસંબભૂવ ॥ 1.18
 સદસસ્યતિમદ્ભુતં પ્રિયમિન્દ્રસ્ય કામ્યમ્ ।
 સનિં મેધામયાસિષમ્ ॥ 1.19
 ઉદીપ્યસ્વ જાતવેદોડપદ્મન્નિઋતિં મમ ।
 પશૂં ❀ શ્ચ મહ્યમમાવહ જીવનં ચ દિશો દિશ ॥ 1.20
 મા નો હિ ❀ સીજજાતવેદો ગામશ્ચ પુરુષં જગત્ ।
 અભિભ્રદગ્ન આગહિ શ્રિયા મા પરિપાતય ॥ 1.21
 પુરુષસ્ય વિદ્મહે સહસ્રાક્ષસ્ય મહાદેવસ્ય ધીમહિ ।
 તન્નો રુદ્રઃ પ્રચોદયાત્ ॥ 1.22
 તત્પુરુષાય વિદ્મહે મહાદેવાય ધીમહિ ।
 તન્નો રુદ્રઃ પ્રચોદયાત્ 1.23
 તત્પુરુષાય વિદ્મહે વક્તુણ્ડાય ધીમહિ ।
 તન્નો દન્તિઃ પ્રચોદયાત્ 1.24
 તત્પુરુષાય વિદ્મહે સુવર્ણપિક્ષાય ધીમહિ ।
 તન્નો ગરુડઃ પ્રચોદયાત્ ॥
 કાત્યાયનાય વિદ્મહે કન્યાકુમારિ ધીમહિ ।
 તન્નો દુર્ગિઃ પ્રચોદયાત્ ॥ 1.33
 નારાયણાય વિદ્મહે વાસુદેવાય ધીમહિ ।
 તન્નો વિષ્ણુઃ પ્રચોદયાત્ 1.29!
 યશ્છન્દસામૃષભો
 વિશ્વરૂપશ્છન્દોભ્યશ્ચન્દા ❀ સ્યાવિવેશ ।
 સતા ❀ શિક્ષ્યઃ પ્રોવાયોપનિષદિન્દ્રો જ્યેષ્ઠ ઇન્દ્રિયાય
 ઋષિભ્યો નમો
 દેવેભ્યઃ સ્વધા પિતૃભ્યો ભૂર્ભુવઃ સુવરોમ્ ॥ 8.1
 નમો બ્રહ્મણે ધારણં મે અસ્ત્વનિરાકરણં ધારયિતા ભૂયાસં

कर्णयोः श्रुतं मा व्योद्ध्वं ममामुष्य ओम् ॥ 9.1

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो दानं तपो

यज्ञा । स्तपो भूर्भुवः

सुवर्भ्रुमैतद्गुपास्त्वैतत्तपः ॥ 10

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य

कर्मणो दूराद्गन्धो वाति यथासिधारं कर्तेऽवहितमवकाशे

यद्युवे युवे उवा विह्वयिष्यामि कर्तं

पतिष्यामीत्येवमभृतादात्मानं

जुगुप्सेत् । 11

आपोराणीयान्महतो मडीयानात्मा गुडायां निहितोऽस्य जन्तोः ।

तमकुतुपश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्मडिमानमीशम् ॥ 12.1

सप्त प्राणा प्रभवन्ति तस्मात्

सप्तार्षिषः समिधः सप्त जिह्वाः ।

सप्त धमे लोका येषु चरन्ति

प्राणा गुडाशयान्निहितः सप्त सप्त ॥ 12.2

अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्थन्तन्ते

सिन्धवः सर्वरूपाः ।

अतश्च विश्वा ओषधयो रसाश्च

येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा ॥ 12.3

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-

मृषिर्विप्राणां मडिषो मृगाणाम् ।

श्येनो गृध्राणां स्वधित्तिर्वनानां

सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥ 12.4

अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां

बर्हीं प्रजा जनयन्ती सरूपाम् ।

अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेते

जडात्येनां भुक्ताभोगामजोऽन्यः ॥ 12.5

उसः शुषिषद्भसुरन्तरिक्षस-

धोता वेदेषदतिधिर्दुरोणसत् ।

नृषद्भरसदृतसद्व्योमसदब्जा

गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृडत् ॥ 12.6

यमाज्जता न परा नैव किञ्च-

नास य आविवेश भुवनानि विश्वा ।
प्रजापतिः प्रजया संविदान्-
अस्त्रीणि ज्योतीं ऋषि सयते स षोडशी ॥ 12.6Ka
विधर्तारं उवामडे वसोः कुविद्वनाति नः ।
सवितारं नृयक्षसम् ॥ 12.6Ka
अद्यानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
परा दुष्प्रियं सुव ॥ 39.2
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव ।
यद्भद्रं तन्मम आसुव ॥ 39.3
मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।
माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥ 39.4
मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः ।
मधुधौरस्तु नः पिता ॥ 39.5
मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः ।
माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ 39.6
धृतं मिमिक्षिरे धृतमस्य योनि-
धृते श्रितो धृतमुवस्य धाम ।
अनुष्वधमावळ मादयस्व
स्वाहाङ्गतं वृषभ वक्षि उव्यम् ॥ 12.7
समुद्राद्भूमिर्मधुमा उदार-
दुपा शुना सममृतत्वमानट् ।
धृतस्य नाम गुड्यं यदस्ति
जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥ 12.8
वयं नाम प्रभवामा धृतेना-
स्मिन्यज्ञे धारयामा नमोभिः ।
उप ब्रह्मा शृण्वयच्छस्यमानं
यतुःशृङ्गोऽवमीर्द्वैर ऐतत् ॥ 12.9
यत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा
द्वेशीर्षे सप्त उस्तासो अस्य ।
त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति
महो देवो मर्त्या आविवेश ॥ 12.10
त्रिधा छितं पणिभिर्गुड्यमानं

गवि देवासो धृतमन्वविन्दन् ।

धन्द्र अेकं सूर्यं अेकं जजान

वेनादेकं स्वधया निष्टतक्षुः ॥ 12.11

यो देवानां प्रथमं पुरस्ता-

द्विश्वाधिको रुद्रो मर्षिः ।

छिरण्यगर्भं पश्यत जायमानं

स नो देवः शुभयास्मृत्या संयुनक्तु ॥ 12.12

यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चि-

धस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति कश्चित् ।

वृक्ष एव स्तब्धो दिवि तिष्ठ-

त्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम् ॥ 12.13

न कर्मणा न प्रजया

धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः ।

परेण नाकं निहितं गुडायां

भिन्नाजते यद्यतयो विशान्ति ॥ 12.14

वेदान्तविज्ञानविनिश्चितार्थाः

संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ।

ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले

परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे ॥

दङ्गं विपापं वरवेशमभूत यत्पुण्डरीकं

पुरमध्यसं स्थम् ।

तत्रापि दङ्गं गगनं विशोकम्

तस्मिन्त्यदन्तस्तदुपासितव्यम् ।

यो वेदाद्यौ स्वरः प्रोक्तो

वेदान्ते य प्रतिष्ठितः ।

तस्य प्रकृतिवीनस्य

यः परः स मलेश्वरः ॥ 12.15, 16, 17

आदित्यो वा ओष अेतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋयस्तदृथा

मण्डलं

स ऋयां लोकोऽथ य ओष अेतस्मिन्मण्डलेऽर्षिर्दीप्यते तानि

सामानि स

साम्नां लोकोऽथ य अेष अेतस्मिन्माएऽलेऽर्षिषि पुरुषस्तानि
यजूं ऋषि स यजुषा माएऽलं ऋ स यजुषां लोकः सैषा
त्रयैव

विधा तपति य अेषोऽन्तरादित्ये छिरण्मयः पुरुषः । 14
आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो
मन्युर्मनुर्मृत्युः

सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः कः किं कं
तत्सत्यमन्नमृतो

जुवो विश्वः कतमः स्वयम्भु ब्रह्मैतदमृत अेष पुरुष अेष
भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं
सलोकतामाप्नोत्येतासामेव

देवतानां ऋ सायुज्यं ऋ सार्ष्टितां ऋ

समानलोकतामाप्नोति य अेवंवेदेत्युपनिषत् । 15.1

धृष्टिः सूर्य आदित्योभर्ययन्ति तपः सत्यं मधु क्षरन्ति
तद्ब्रह्म तदाप आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः
सुवरोम् । 15.2

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमोऽस्तु ।

पुरुषो वै रुद्रः सन्महो नमो नमः ।

विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं य
यत् ।

सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ 24

कद्रुद्राय प्रयेतसे भीदुष्टमाय तव्यसे । वोयेम

शंतमं ऋ हृष्टे ।

सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ 25

नमो छिरण्यबाडवे छिरण्यपतयेऽम्बिकापतय उमापतये

पशुपतये नमो नमः ॥ 22

प्राणानां अन्धिरसि रुद्रो मा विशान्तक-

स्तेनान्नेनाप्यायस्व ॥ 74, internet version splits after vishAntakaH

अऽगुष्ठमात्रः पुरुषोऽऽगुष्ठे य समाश्रितः ।

ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुक् ॥ 71

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वायी भद्रा

सुभनस्थमाना ।

त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्ता-भृङ्गद्रेम विद्ये सुवीराः ॥ 41.1

त्वया जुष्ट ऋषिर्भवति देवि

त्वया ब्रह्मागतश्रीरुत त्वया ।

त्वया जुष्टश्चित्रं विन्दते वसु

सा नो जुषस्व द्रविणेन मेघे ॥ 41.2

मेधां म षन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती ।

मेधां मे अश्विनावुभावाधत्तां पुष्करश्रज 42.1, internet version has puShkarasrajau ।

अप्सरासु या मेधा गन्धर्वेषु य यन्मनः ।

दैवी मेधा सरस्वती स मां मेधा

सुरभिर्जुषताम् ॥ 42.2

आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा डिश्यवर्णा जगती जगत्या ।

उर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मां मेधा सुप्रतीका

जुषताम् ॥ 43

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः ।

भवे भवे नातिभवे भवस्व माम् । भवोद्भववाय नमः ॥ 17

वामदेवाय नमो जयेष्टाय नमः रुद्राय

नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो

बलप्रमथाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो

मनोन्मनाय नमः ॥ 18

अधोरेभ्योऽथ धोरेभ्यो धोरधोरतरेभ्यः सर्वतः शर्व

सर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥ 19

तत्पुरुषाय विद्महे मडादेवाय धीमहि । तन्नो रुद्रः

प्रचोदयात् ॥ 20

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां

ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदा शिवोम् 21

ब्रह्ममेतु माम् । मधुमेतु माम् । ब्रह्ममेव मधुमेतु माम् ।

यास्ते सोम प्रजा वत्सोऽभि सो अडम् । दृष्वप्रडन्

दुरुष्ण्ड ।

यास्ते सोम प्राणा स्तां जुडोमि ।

त्रिसुपर्णमयायितं ब्राह्मणाय दद्यात् । ब्रह्मडत्यां वा

येते द्रन्ति । ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णां पठन्ति । ते सोमं

प्राप्नुवन्ति ।

आ सडस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ओम् ॥ 38

ब्रह्म मेधया । मधु मेधया । ब्रह्ममेव मधुमेधया ।

अद्यानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् । परा

दुःश्वप्रियं सुव । विश्वानि देव सवितर्दुरितानि

परासुव । यद्भद्रं तन्म tanmama? आसुव

मधुवाता ऋतायते मधुक्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः

सन्त्वोषधीः । मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं

रजः । मधुद्वौरस्तु नः पिता । मधुमान्नो

वनस्यतिर्भधुमा

अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः ।

य एमं त्रिसुपर्णमयायितं ब्राह्मणाय दद्यात् ।

भ्रूणलत्यां वा अयेते ध्नन्ति ।

ये ब्राह्मणस्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति । आ

सडस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ओम् ॥ 39 (appears twice in the book version)

ब्रह्म मेधवा । मधु मेधवा । ब्रह्ममेव मधु मेधवा ।

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-

मृषिर्विप्राणां

मडिषो मृगाणाम् ।

श्येनो गृह्णाणां स्वधितिर्वनानां

सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥

उ सः शुषिषद्रसुरन्तरिक्षस-

द्धोता वेदेषदतिथिर्दुरोणसत् ।

नृषद्रसदृतसद्व्योमसदब्जा

गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृडत् ॥ 40.1, 2, 3

य एमं त्रिसुपर्णमयायितं ब्राह्मणाय दद्यात् ।

वीरलत्यां वा अयेते ध्नन्ति ।

ये ब्राह्मणस्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।

आसडस्रात् पङ्क्तिं पुनन्ति । ओम् ॥ 40.6

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न

सुवर्गाल्लोडाख्यवन्ते

कदायन सता ङि सत्यं तस्मात्सत्ये रमन्ते 78.1

तप इति तपो नानशनात्परं यद्धि परं तपस्तद्
 दुर्धर्षं तद् दुराधष तस्मात्तपसि रमन्ते 78.2
 दम इति नियतं ब्रह्मचारिणस्तस्माद्दमे रमन्ते 78.3
 शम इत्यरण्ये मुनस्तमाच्छमे रमन्ते 78.4
 दानमिति सर्वाणि भूतानि प्रशं सन्ति दानान्नातिदुष्करं
 तस्माद्दाने रमन्ते 78.5
 धर्म इति धर्मोऽसर्वमिदं परिगृहीतं
 धर्मान्नातिदुष्करं तस्माद्धर्मो रमन्ते 78.6
 प्रजन इति भूयां सस्तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजायन्ते
 तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजनने रमन्ते 78.7
 अग्रय इत्याह तस्मादग्रय आधातव्या 78.8
 अग्निहोत्रमित्याह तस्मादग्निहोत्रे रमन्ते 78.9
 यज्ञ इति यज्ञेन हि देवा द्विवं गतास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते 78.10
 मानसमिति विद्वांसस्तस्माद्विद्वांसोऽसौ श्रेयमानसे रमन्ते 78.11
 विद्वांसः सगुणज्ञाः स्युर्भनःसाध्यं तु मानसम् ।
 उपासनं परं देतुरित्येते मेनिरे बुधाः ॥ ४०६ ॥
 न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि वा
 श्रेयान्यवराणि तेषां स्यान्त्यास श्रेयान्यवराण्यत् 78.12
 प्राजापत्यो ऽरुणः सुपर्णयः प्रजापतिं पितरमुपससार किं
 भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच 79.1
 सत्येन वायुरावाति सत्येनादित्यो रोचते द्विवि सत्यं वाचः
 प्रतिष्ठा सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं
 वदन्ति 79.2
 तपसा देवा देवतामग्र आयन् तपसार्षयः
 सुवरन्वविन्दन्तपसा
 सपत्नान्प्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं
 तस्मात्तपः परमं वदन्ति 79.3
 दमेन दान्ताः किंविषमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणः
 सुवरगच्छन् दमो भूतानां दुराधर्षं दमे सर्वं
 प्रतिष्ठितं तस्माद्दमः परमं वदन्ति 79.4
 शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति शमेन नाकं

मुनयोऽन्वविन्दञ्छमो

भूतानां दुराधर्षं शमे सर्वं प्रतिष्ठितं

तस्माच्छमः परमं वदन्ति 79.5

दानं यज्ञानां वरुथं दक्षिणा लोके दातारं

सर्वभूतान्युपश्रुवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन

द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं

परमं वदन्ति 79.6

धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठ प्रजा

उपसर्पन्ति धर्मोऽपामपनुदति धर्मो सर्वं प्रतिष्ठितं

तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति 79.7

प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तनुं तन्वानः

पितृणामनुषो भवति तदेव तस्यानुषं तस्मात्प्रजननं

परमं वदन्ति 79.8

अग्रयो वै त्रयी विद्या देवयानः पन्था गार्हपत्य ऋक्

पृथिवी रथन्तरमन्वाडार्यपयनः यजुरन्तरिक्षं

वामदेव्यमाडवनीयः साम सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्

परमं वदन्ति 79.9

अग्निडोत्रं सायं प्रातर्गुडाणां निष्कृतिः स्विष्ट

सुदुतं यज्ञकृतूनां प्रायणं सुवर्गस्य लोकस्य

ज्योतिस्तस्मादग्निडोत्रं परमं वदन्ति 79.10

यज्ञ इति यज्ञो हि देवानां यज्ञेन हि देवा द्विवं गता

यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे

सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति 79.11

मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु

पश्यति ऋषयः प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं

तस्मान्मानसं परमं वदन्ति 79.12

न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणाम् 79.13 /1

ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भूः प्रजापतिः संवत्सर इति 79.13 /2

संवत्सरोऽसावादित्यो य अेष आदित्ये पुरुषः

स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा 79.14

यामिरादित्यस्तपति रश्मिभिस्तामिः पर्जन्यो वर्षति

पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं

भवत्यत्रेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन तपस्तपसा श्रद्धा
 श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा
 शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मार ५
 स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति तस्मादन्नं
 दद-सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात्प्राणा भवन्ति भूतानां
 प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः 79.15
 स वा शेष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं
 प्रोतं पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च
 दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै सर्वमिदं जगत्स
 सभूत ५ स भव्यं जिज्ञासकलृप्त ऋतज्ञ रयिष्ठः
 श्रद्धा सत्यो मडस्वान्तमसोपरिष्ठात् 79.16 /1
 ज्ञात्वा तमेवं मनसा लृटा य भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान् 79.16 /2
 तस्मान्वासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः 79.16 /3
 वसुराण्यो विभूरसि प्राणे त्वमसि सन्धाता ब्रह्मन् त्वमसि
 विश्वसृतेजोदास्त्वमस्यग्रेरसि वर्योदास्त्वमसि सूर्यस्य
 धुम्नोदास्त्वमसि यन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे त्वा
 मडसे 79.17
 ओमित्यात्मानं युञ्जत 79.18 /1
 अेतद्वै मडोपनिषदं देवानां गुड्यं 79.18 /2
 य अेवं वेद ब्रह्मणो मडिमानमाप्नोति तस्माद् ब्रह्मणो मडिमानम् 79.18 /3
 तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी
 शरीरमिधमुरो वेदिलोमानि बर्हिर्वेदः शिषा लृद्यं यूपः
 काम आज्यं मन्थुः पशुस्तपो । आग्निर्दमः शमयिता दानं
 दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्गाता यक्ष्णुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा
 श्रोत्रमग्नीत् 80.1 /1
 यावद्भ्रियते सा दीक्षा यदश्राति
 तद्भ्रिविर्यन्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो
 यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते य स प्रवर्ग्यो यन्मुपं
 तदाडवनीयो या व्याहृतिरडुतिर्यदस्य विज्ञान तज्जुडोति
 यत्सायं प्रातरत्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यन्दिन ५ सायं
 य तानि सवनानि 80.1 /2
 ये अडोरत्रे ते दर्शपूर्णमासौ

येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते यातुर्मास्थानि य ऋतवस्ते
 पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽडर्गाणाः
 सर्ववेदसं वा अेतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथः 80.1 /3
 अेतद्वै जराभर्यमग्निडोत्रं सत्रं य अेवं विद्वानुदुगयने प्रभीयते
 देवानामेव मडिमानं गत्वादित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो
 दक्षिणे प्रभीयते पितृणामेव मडिमानं गत्वा यन्द्रमसः
 सायुज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्यायन्द्रमसोर्मडिमानौ ब्राह्मणो
 विद्वानभिजयति तस्माद् ब्राह्मणो मडिमानमित्युपनिषत् 80.1 /3

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

Also proofread by Wim en Esther wkl-evdk@knoware.nl

Wim has added commentary/vivaraNaM in a separate file.

According to Sw. Vimalananda, who has translated the Mahanarayana Upanishad (Ramakrishna Math publ.), it is also known as Yajniki Upanishad on the ground that Yajnatma Narayana is considered to be the seer of this part of the Veda (Krishna Yajurveda). This upanishad forms the tenth (last) prapathakas (Sayana's term), or prasna (Bhattabhaskara's term) of the Taittiriya Aranyaka. It is also called 'khila' (supplementary) as it deals with many rituals in daily use. There is a 'dravidapatha' and 'andhrapatha' with 64 and 80 chapters resp.!

The yAj nikyupaniShad with a commentary in the form of kArikas by shrIpuruShottamAnandatIrtha is based on a single manuscript found in the Adyar Library.

The yAj nikyupaniShad is also known as nArAyaNopaniShad. There is the mahAnArAyaNopaniShad belonging to the atharvaveda. edited by Col. Jacob, which has been utilised by Bloomfield in preparing his Vedic Concordance. The latter is only another version of this yAj nikyupaniShad.

The taittirIyayajurveda is divided into the sa.nhitA and the brAhmaNa portions. The brAhmaNa has the three prapATHakas for the main brAhmaNa

portion, and then the AraNyaka portion. SAyana divides the AraNyaka into ten prapATHakas, and the three prapATHakas, 7 to 9 form what is well known as the taittirIyopaniShad. The next one is accepted as a khila (supplement) and that is the yAj nikyupaniShad. BhaTTabhAskara takes the whole of the TaittirIyopaniShad as a single prashna, and there is also a slight difference in him from the arrangement of the prashnas found in sAyaNa. Otherwise the texts are the same.'

Yajnikyupanishad

pdf was typeset on November 22, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

